

ผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและ
เบี้ยอรรถกร ในกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

นางสาวกัลญญดา นานั่ง

รายงานวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 4
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

ผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและ
เบี้ยอรรถกร ในกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9
โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

นางสาวกัลญญดา นานิ่ง

รายงานวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 4
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

ชื่องานวิจัย ผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบนพฤติกรรม ในกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัย นางสาวกัลญาดุตา นาพจน์, นางพยอม ธีรุต, ดร. เกรียงศักดิ์ รัชกุล

ปี 2567

บทคัดย่อ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมเสริมแรงด้วยเบี่ยงเบนพฤติกรรมต่อการส่งงานในรายวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยใช้ 1) ใบกิจกรรมรายวิชาแนะแนว และ 2) แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ยและร้อยละ พบว่า ความถี่ของพฤติกรรมส่งงานในรายวิชาแนะแนวหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมด้วยการเสริมแรงและเบี่ยงเบนเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.71 โดยคะแนนเฉลี่ยของการส่งงานเพิ่มขึ้น 0.77

คำสำคัญ : (การเสริมแรง, เบี่ยงเบน)

Research Title The Effect of a Behavior Modification Program Using Reinforcement and Token Economy on Assignment Submission in the Guidance Course for Mathayom 4/9 Students Navamindarajudis Thaksin school Songkhla Province.

Researcher Kalanyuta Naphanang, Phayom Tanyaros, Kriangsak Rattakul

Year 2024

Abstract

This research aimed to examine the effect of a reinforcement program using tokens on the assignment submission behavior of Mathayom 4/9 students in a guidance course. The sample consisted of 35 Mathayom 4/9 students from the first semester of the 2024 academic year at Nawamintharachuthit Thaksin School, selected through purposive sampling. Data were collected using 1) guidance course activity sheets and 2) student submission records. Analysis using mean and percentage statistics revealed that the frequency of assignment submissions increased by 7.71 percent after implementing the behavior modification program, with the average submission score rising by 0.77.

Keyword : Reinforcement, Token economy

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและ
เบี้ยอรรถกร ในกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 มีเป้าหมายหลักเพื่อแก้ปัญหา
นักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้
โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร

ขอขอบพระคุณ นางพยอม ธีวรส และ ดร. เกียรติศักดิ์ รัฐกุล
ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
วิจัย พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไขเพื่อให้งานมีความสมบูรณ์ที่สุด ขอขอบพระคุณ นายประเวศ
บุญราศรี นางพยอม ธีวรส และ ว่าที่ร้อยตรีศุภศักดิ์ อ่อนสันต์

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนช่วยเหลือให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ หาก
รายงานฉบับนี้ผิดพลาดประการใด นักวิจัยต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นางสาวกาสัญญา นานั่ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรง	4
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	8
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
กลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
การรวบรวมข้อมูล	17
การวิเคราะห์ข้อมูล	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 5 สรุปผล การสะท้อนผล และการนำผลการวิจัยไปใช้	25
สรุปผลการวิจัย	25
การสะท้อนผล	26
การนำผลการวิจัยไปใช้	26
บรรณานุกรม	28
ภาคผนวก	31
ประวัติผู้วิจัย	71

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงผลการพัฒนาความถี่ในการส่งงานของนักเรียน ตามวัตถุประสงค์ เพื่อแก้ปัญหานักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียน ระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรง และเบี้ยอรรถกร	19
4.2 ความถี่ในการส่งงานของนักเรียน ตามวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหานักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรม ปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร	22
- การคัดเลือกวิธีดำเนินกิจกรรมจากการคำนวณหาค่า IOC	40
- ตารางแสดงดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรม กับวิธีดำเนินกิจกรรมของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน	41
- โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร	67
- เงื่อนไขและอัตราแลกเปลี่ยนเบี้ยอรรถกร	68

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. กรอบแนวคิดการดำเนินการวิจัย	6
2. ใบรับรองผลการรายงานผลวิจัยในชั้นเรียน	33
3. การหาคุณภาพเครื่องมือ	36
4. ใบกิจกรรม เรื่อง โทษของยาเสพติด	48
5. ใบกิจกรรม เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา	59
6. ใบกิจกรรม เรื่อง เทคนิคการเรียนรู้ของฉัน	66
7. แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ	70

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กิจกรรมแนะแนวมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับผู้เรียน เนื่องจากเป็นรายวิชาที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้รู้จักเข้าใจในตนเองและผู้อื่น รู้จักและเข้าใจสิ่งแวดล้อม สามารถวางแผนตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ สามารถตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพได้ตรงตามความถนัด ความสามารถของตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนหากผู้เรียนสามารถเข้าใจในบทเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเต็มที่ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาแนะแนวที่ดี อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ในรายวิชาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเต็มศักยภาพ

ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ทำการปฏิบัติหน้าที่สอนในรายวิชาแนะแนว โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังเกตพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 บางส่วนยังไม่ส่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น ส่งงานไม่ตรงเวลา ไม่ทำงานในเวลาเรียน อาจมีสาเหตุมาจากรายวิชาแนะแนวไม่มีการตัดเกรดเหมือนรายวิชาอื่นๆ มีแค่ผ่านกับไม่ผ่าน จึงส่งผลให้นักเรียนไม่เห็นถึงความสำคัญของรายวิชาแนะแนว และอาจมีสาเหตุมาจากการไม่เข้าใจในเนื้อหาบทเรียน เทคนิคการสอนที่ไม่น่าสนใจ ซึ่งพฤติกรรมการไม่ส่งงานอาจส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจในบทเรียนและไม่ผ่านในรายวิชาแนะแนว

การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรถือเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการส่งงานมากขึ้น เนื่องจากสามารถนำไปแลกเปลี่ยนของรางวัลได้มากกว่า 1 อย่าง หากทำได้ครบตามเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะส่งงานมากขึ้นเพื่อให้ได้ของรางวัลที่ต้องการ

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักเรียนมีความสำคัญควรได้รับการแก้ไข / พัฒนาด้วยโปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาว่าการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร ส่งผลให้ความถี่ในการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 เพิ่มขึ้นหรือไม่ และจากการวิจัยครั้งนี้จะให้นักเรียนมีพฤติกรรมส่งงานในรายวิชาแนะแนวเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเป็ยอรรถกร

สมมติฐานการวิจัย

ความถี่ในการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 เพิ่มขึ้นหลังจากใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเป็ยอรรถกร

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 จำนวน 35 คน โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

2. ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเป็ยอรรถกร

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมส่งงานของนักเรียน

3. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเป็ยอรรถกร ในรายวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา มีเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดกิจกรรมแนะแนว ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง หลีกเสี่ยงจุดเสี่ยงอบายมุข, ทำอย่างไรเมื่อภัยมา และ เรียนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ โดยในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวจะมีใบกิจกรรมเรื่อง โทษของยาเสพติด, ทำอย่างไรเมื่อภัยมา และ เทคนิคการเรียนของฉันทน์ ประกอบอยู่ด้วย ซึ่งได้ใช้ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์ในการเสริมแรงร่วมกับการใช้เป็ยอรรถกร

4. ขอบเขตเวลาและสถานที่

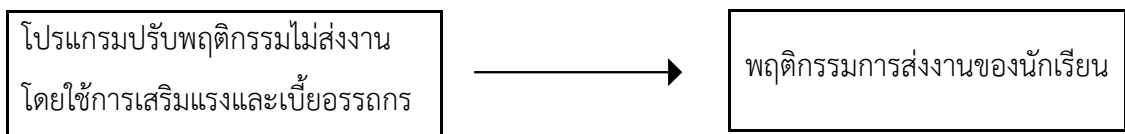
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ในช่วงวันที่ 1 – 15 สิงหาคม พ.ศ.2567

สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงวิธีการปรับพฤติกรรมและการเสริมแรงเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น
2. นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานที่สม่ำเสมอส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี
3. ครูสามารถใช้ผลวิจัยเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเรื่องอื่นๆได้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โปรแกรมปรับพฤติกรรม หมายถึง วิธีการที่เป็นระบบซึ่งทำให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม
2. การเสริมแรง หมายถึง การทำให้การตอบสนองหรือความถี่ของการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มมากขึ้น
3. เบี้ยอรรถกร หมายถึง การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ดาว แต้ม คะแนน เป็นตัวเสริมแรง ซึ่งสามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นรางวัลอื่นได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้
4. พฤติกรรมการทำงาน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกโดยการที่ผู้เรียนทำงานตามที่ได้รับมอบหมายและนำงานที่ทำเสร็จครบถ้วนมาส่งให้กับครูผู้สอนได้ทำการตรวจเช็คและให้คะแนนต่อไป
5. นักเรียน ในที่นี้หมายถึง ผู้เรียนซึ่งกำลังรับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่สงงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบน ในรายวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศทักษิณ จังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรง

1.1 ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรง

รดาธร นิลละออ. (2548). กล่าวว่า เทคนิคการเสริมแรง หมายถึง การเรียนรู้แบบเงื่อนไขการกระทำ (Operant Conditioning) ตามแนวคิดของสกินเนอร์ (Skinner) เป็นการกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและเหตุการณ์ที่เป็นสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และผลกรรมของพฤติกรรมนั้นซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม โดยเฉพาะผลกรรมที่เกิดตามหลังพฤติกรรม ความถี่ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงอยู่กับผลกรรมที่อินทรีย์ได้รับ โดยความถี่ของพฤติกรรมจะเพิ่มขึ้นด้วยการเสริมแรง และลดลงด้วยการลงโทษ ถ้าเราต้องการที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมใดเราสามารถทำได้โดยการเปลี่ยนเงื่อนไขของผลกรรมนั้น เงื่อนไขผลกรรมแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. เงื่อนไขการลงโทษ หมายถึง การที่อินทรีย์ได้รับสิ่งที่ไม่พึงพอใจหรือถูกถอดถอนสิ่งที่พึงพอใจหลังจากที่แสดงพฤติกรรมและทำให้ความถี่ของการแสดงพฤติกรรมลดลง

2. เงื่อนไขการเสริมแรง หมายถึง การที่อินทรีย์มีความถี่ของการแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับสิ่งที่พึงพอใจ หรือจากการถอดถอนสิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจออก ดังนั้น การเสริมแรง คือ ผลการทำให้พฤติกรรมของอินทรีย์เพิ่มขึ้นอันเป็นผลเนื่องมาจากความสำเร็จในการหลีกเลี่ยงหรือการหนีจากสิ่งเร้าที่อินทรีย์ไม่พึงพอใจ

2.1 การเสริมแรงลบ หมายถึง การที่อินทรีย์แสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเพิ่มขึ้น อันเป็นผลมาจากการที่อินทรีย์ได้รับการถอดถอนสิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจออกหลังจากที่แสดงพฤติกรรมนั้นแล้ว เรียกสิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจนั้นว่าตัวเสริมแรงลบ

2.2 การเสริมแรงบวก คือ การที่อินทรีย์แสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากอินทรีย์ได้รับผลกรรมที่พึงพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมที่อินทรีย์ได้รับแล้วเกิดความพึงพอใจ

แล้วแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้นเรียกว่า ตัวเสริมแรงบวก เช่น หลังจากที่ทำกรบ้านเสร็จจะได้เล่นเกม เป็นต้น ตัวเสริมแรงบวกที่นิยมใช้กันอยู่แบ่งเป็น 5 ชนิดคือ

2.2.1 อาหารและสิ่งเสฟได้ เช่น อาหาร ขนม เครื่องดื่ม หมากฝรั่ง บุหรี เป็นต้น

2.2.2 ตัวเสริมแรงด้านสังคม ได้แก่ ตัวเสริมแรงที่เป็นคำพูดและท่าทาง เช่น คำว่า “ดี ถูกต้อง ดีมาก เก่งมาก การพยักหน้า” เป็นต้น

2.2.3 หลักการของฟรีแมค ได้แก่ การปรับพฤติกรรมด้วยการใช้พฤติกรรมที่อินทรีย์กระทำด้วยความถี่สูงกว่ามาเสริมแรงที่อินทรีย์กระทำด้วยความถี่ต่ำกว่า เช่น การใช้กิจกรรมเล่นเกม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนกระทำด้วยความถี่สูงกว่ามาเสริมแรงกรทำการบ้านซึ่งเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนกระทำด้วยความถี่ต่ำกว่า

2.2.4 การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการกระทำเป็นตัวเสริมแรงที่ทำให้บุคคลนั้นทราบวาผลของการกระทำของเขาเป็นอย่างไร เช่น คะแนน ผลการเรียน รายงานประจำวัน รายงานประจำสัปดาห์ของนักเรียน ซึ่งควรมีการร่วมมือจากผู้ปกครองในการเสริมแรงอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

2.2.5 เบี้ยอรรถกร เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไข เช่น เบี้ย แต้ม ดาว คะแนน คุปอง เบี้ยอรรถกรที่สามารถนำไปแลกเป็นตัวเสริมแรงอื่นได้มากกว่า 1 ตัว ทำให้ตัวของมันมีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงแผ่ขยายมีประสิทธิภาพสูงในการเสริมแรง เช่น เงิน คุปอง ลักษณะของเบี้ยอรรถกรมีดังนี้

- ต้องเป็นของที่จับต้องได้ มองเห็นได้และนับได้
- ต้องสามารถเก็บไว้ได้โดยไม่เสื่อมคุณภาพ
- สามารถนำไปแลกเปลี่ยนสิ่งที่ต้องการได้
- นักเรียนสามารถได้รับเบี้ยอรรถกรจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งได้นอกจากครูและผู้วิจัยแต่ต้อง

เป็นสิ่งที่อยู่ในโปรแกรมนั้น

- เบี้ยอรรถกรที่เป็นคะแนนไม่ควรให้มากหรือน้อยเกินไป

การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร เป็นการจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อเตรียมให้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ควรคำนึงถึงองค์ประกอบ 5 ประการด้วยกันคือ

1. รางวัล ในการเลือกรางวัลที่จะใช้ในการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนชื่นชอบ เห็นคุณค่าและมีโอกาสที่จะได้รับ เช่น การยกย่องชมเชย ความสนใจจากครู วัตถุสิ่งของ กิจกรรมต่างๆ เป็นต้น

2. พฤติกรรมเป้าหมายต้องเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนและครูเป็นผู้ร่วมกันกำหนดขึ้น เพื่อที่จะให้การเสริมแรงซึ่งพฤติกรรมเป้าหมายนี้จะเป็นการกระทำที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน พฤติกรรมที่มักจะได้รับ การจำแนกเป็นพฤติกรรมเป้าหมาย เช่น พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน พฤติกรรมการตรงต่อเวลา พฤติกรรมการร่วมมือและพฤติกรรมที่มีคุณภาพและปริมาณของการกระทำหลังจากการกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงแล้วควรให้นักเรียนบ่งชี้หรือแสดงความสัมพันธ์ในคุณค่าของเบี่ยงเบนสำหรับพฤติกรรมแต่ละอย่างนั้นด้วย

3. กระบวนการให้เบี่ยงเบน การที่จะพัฒนารูปแบบของการให้เบี่ยงเบนแก่นักเรียนแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับธรรมชาติของระบบที่ใช้ สิ่งสำคัญคือควรจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนให้คล้ายคลึงกับสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่ประสบปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป

4. การแลกเปลี่ยนเบี่ยงเบนต้องมีการบันทึกไว้อย่างเป็นหลักฐานชัดเจนถึงจำนวนเบี่ยงเบนที่นักเรียนได้รับและจำนวนการแลกเปลี่ยนซึ่งครูจะเป็นผู้จดบันทึกไว้

5. วิธีการประเมินผลควรครอบคลุมดังนี้

- 5.1 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน
- 5.2 การรายงานการกระทำของนักเรียนไปยังพ่อ แม่ และผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 5.3 การวัดประสิทธิภาพทั้งหมดของโปรแกรม

ลำดับขั้นของการใช้เบี่ยงเบน มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ระบุพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้ชัดเจน

ขั้นที่ 2 กำหนดวิธีการและเทคนิคในการปรับพฤติกรรมที่สามารถประเมินผลได้อย่างชัดเจน

ขั้นที่ 3 เลือกสิ่งที่จะนำมาใช้เป็นเบี่ยงเบนให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์โดยอาจจะ

ใช้การสังเกตหรือสอบถาม เป็นต้น

ขั้นที่ 4 เลือกตัวเสริมแรงแลกเปลี่ยน และกำหนดอัตราการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม

ขั้นที่ 5 กำหนดเงื่อนไขการเสริมแรงในแต่ละพฤติกรรมโดยร่วมมือระหว่างผู้ดำเนินโปรแกรม และผู้ที่ปรับพฤติกรรม

ข้อดีของเบี่ยงเบน

1. เบี่ยงเบนสามารถใช้ได้ทันทีหลังจากที่นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม
2. เป็นแรงเสริมชนิดเดียวที่สามารถใช้เสริมแรงแก่ทุกคนได้ตามความต้องการของแต่ละคน

3. สามารถใช้เชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมเป้าหมายกับแรงเสริมอื่น เช่น เชื่อมโยงกับกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ อาหารที่นักเรียนชอบ
4. ไม่มีภาวะการหมดประสิทธิภาพในการเสริมแรงเพราะสามารถแลกเปลี่ยนเป็นตัวเสริมแรงได้มากกว่า 1 ตัว
5. ใช้ง่ายและไม่รบกวนพฤติกรรมที่นักเรียนกำลังทำอยู่
6. สามารถนำติดตัวไปได้ทุกแห่งและเก็บสะสมได้

ข้อจำกัดของเบี้ยอรรถกร

1. ภายหลังจากที่ใช้เบี้ยอรรถกรเสริมสร้างพฤติกรรมแล้วการยุติการให้เบี้ยอรรถกรจะเป็นผลทำให้พฤติกรรมที่เสริมเรงนั้นยุติหรือลดลงอย่างรวดเร็ว
2. เมื่อเบี้ยอรรถกรมีประสิทธิภาพอย่างมากอาจก่อให้เกิดความคิดอยากได้โดยไม่ชอบธรรม เช่น ขโมยหรือแย่งจากเพื่อน เป็นต้น ส่วนวิธีการให้แลกเปลี่ยนเบี้ยอรรถกรนั้นถ้ายิ่งซับซ้อนก็จะยุ่งมากในการใช้ระบบการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

ประเภทของการเสริมแรง

ตัวเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องวางเงื่อนไข ได้แก่ ตัวเสริมแรงที่มีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงด้วยตัวของมันเองโดยไม่ต้องอาศัยขบวนการเรียนรู้เนื่องจากว่ามันสามารถสนองความต้องการทางชีวภาพของอินทรีย์หรือมีผลต่ออินทรีย์โดยตรง เช่น อาหาร น้ำ ความเจ็บปวด ความร้อน แสงที่สว่างผิดปกติ
2. ตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไข ได้แก่ ตัวเสริมแรงที่ไม่มีคุณสมบัติของการเสริมแรงอยู่ในตัวเอง คือ มีคุณสมบัติกลาง แต่เมื่อนำมาเข้ากับตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องวางเงื่อนไขบ่อยครั้งเข้าก็จะทำให้ตัวมันนั้นมีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงขึ้นมาได้ เช่น เงิน คำชมเชย หรือคะแนน การที่ตัวเสริมแรงบางตัวสามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นตัวเสริมแรงอื่นๆได้มากกว่า 1 ตัวขึ้นไปจะทำให้ตัวเสริมเรงนั้นมีประสิทธิภาพในการเสริมแรงได้ดีกว่าตัวเสริมแรงที่ไม่สามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นตัวเสริมแรงอื่นได้เลย อีกทั้งจะไม่ก่อให้เกิดสภาวะที่เรียกว่าการหมดประสิทธิภาพในการเป็นตัวเสริมแรง ตัวเสริมแรงชนิดนี้เรียกว่าตัวเสริมแรงแผ่ขยาย เช่น เงิน คำชมเชย คุปองของห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรม

2.1 ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรม

ธีระพร อูวรรณโณ (2562) กล่าวว่า การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีทางจิตวิทยามาใช้ในการสร้างให้มีพฤติกรรมใหม่เกิดขึ้น การพัฒนาพฤติกรรมพึงปรารถนาที่มีอยู่เดิมให้มีความเหมาะสมมากขึ้นหรือมีเพิ่มมากขึ้น การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้ลดลง หรือขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไป

ทฤษฎีที่ใช้ในการปรับพฤติกรรม

ทฤษฎีที่ใช้ในการปรับพฤติกรรม ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานมี 2 ทฤษฎีหลักคือ ทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ (Operant conditioning theory) และ ทฤษฎีการรู้คิดทางสังคม (Social cognitive theory)

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำ

ผู้นำของทฤษฎีการวางเงื่อนไขการกระทำคือเบอร์ริส เฟรดเดอริก สกินเนอร์ (Burrhus Frederic Skinner) แนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมคือ การเสริมแรง (Reinforcement) และการลงโทษ (Punishment)

แนวคิดพื้นฐานของการปรับพฤติกรรม

การปรับพฤติกรรมเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับ 3 กระบวนการย่อย คือ สถานการณ์ก่อนการเกิดพฤติกรรม (Antecedents) พฤติกรรม (Behaviors) และสถานการณ์หลังการเกิดพฤติกรรม (Consequences) หลายคนจึงเปรียบเทียบกระบวนการการปรับพฤติกรรมโดยรวมว่าเป็นกระบวนการ เอ-บี-ซี (A-B-C)

การปรับพฤติกรรมที่สถานการณ์ก่อนการเกิดพฤติกรรม (เอ)

กระบวนการนี้อาจเข้าใจได้ยากกว่าการปรับที่ตัวพฤติกรรมเอง และการปรับที่สถานการณ์หลังการเกิดพฤติกรรม จึงขอなたัวอย่างมาเสนอก่อน ส่วนกระบวนการบีและซี จะนำมาเสนอพร้อมกันแนวคิดอื่น ๆ ที่ จะต้องนิยามแนวคิดก่อน

การปรับพฤติกรรมที่สถานการณ์ก่อนการเกิดพฤติกรรมมีได้เมื่อบุคคลพิจารณาสถานการณ์ก่อนการเกิดพฤติกรรมว่าส่วนใดสามารถปรับเปลี่ยนได้ แล้วจะส่งผลให้พฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายเปลี่ยนแปลงไป เช่น นักศึกษาที่อาศัยอยู่ในห้องพักเดียวกับนักศึกษาอื่นอีก 2 คน เมื่อนักศึกษากลับมาจากการเรียน แล้วแวะไปนำจดหมายมาจากตู้จดหมาย เมื่อมีจดหมายของเพื่อนที่พักห้องเดียวกัน ก็นำไปวางไว้ที่ม้านั่งส่วนกลางในห้อง เมื่อเจ้าของจดหมายกลับมาเห็นจดหมายก็ลงนั่งที่ม้านั่งส่วนกลาง แล้ว

ถอดรองเท้าและถุงเท้ากองไว้ตรงนั้น โดยไม่มีความตระหนักถึงพฤติกรรมที่ทำว่าดูไม่ดีหากมีคนอื่นแวะมาเยี่ยมที่ห้องพัก วันต่อมา นักศึกษาที่นำจดหมายขึ้นมาให้เพื่อนก็นำจดหมายไปวางไว้ที่ชั้นวางรองเท้า ส่งผลให้นักศึกษาเจ้าของจดหมายไปถอด รองเท้าและถุงเท้ากองไว้ตรงชั้นวางรองเท้า ซึ่งอย่างน้อยก็ไม่ได้กองไว้ที่มานั่งส่วนกลางอีก และก็ไปอยู่ใกล้กับชั้นวางรองเท้า

การสร้างให้มีพฤติกรรมใหม่เกิดขึ้น (บี)

พฤติกรรมใหม่หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลไม่เคยทำหรือทำไม่เป็นมาก่อน เช่น เด็กที่เติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่ดีไม่เคยได้ยินการพูดโดยใช้คำ “มึง” “กู” มาก่อน แต่มาวันหนึ่งพ่อแม่พาไปเที่ยวศูนย์การค้า ก็ไปได้ยินวัยรุ่นพูด “มึง” “กู” เด็กก็เรียนรู้ความหมายได้ และสามารถพูดตามได้ แต่ด้วยการอบรมเลี้ยงดูที่ดี ของพ่อแม่ เด็กก็ไม่เคยได้ยินคนในบ้านพูด 2 คำนี้มาก่อน

การปรับพฤติกรรมโดยการสร้างพฤติกรรมใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือการให้เด็กได้ประสบกับตัวแบบที่แสดงพฤติกรรม และจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นหากตัวแบบนั้นได้รับตัวเสริมแรงทางบวกตามหลังการแสดงพฤติกรรมนั้น ตัวอย่างของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น พ่อต้องการให้ลูกชายอายุ 3 ขวบล้างมือก่อนกินอาหาร วันแรกๆพ่อก็ไปที่อ่างล้างหน้าพร้อมกับชวนลูกชายไปคูด้วย แล้วล้างมือให้ลูกดูก่อน พร้อมกับสอนว่าก่อนกินอาหารทุกครั้งต้องล้างมือก่อนถ้ามีสบู่ก็ใช้สบู่ด้วยเพื่อป้องกันการรับเอาเชื้อโรคเข้าร่างกายตอนกินอาหาร วันต่อมาพ่อก็ช่วยจับมือลูกเพื่อช่วยล้างด้วย และในที่สุดก็ให้ลูกล้างด้วยตนเอง หลังจากลูกล้างมือแล้วพ่อและแม่ก็ให้คำชมว่าที่ลูกล้างมือก่อนกินอาหารเป็นสิ่งที่ดีบางกรณีอาจทำกระบวนการเสริมแรงพฤติกรรม ที่เข้าใกล้พฤติกรรมเป้าหมาย (Successive approximation) ได้ เช่น การสอนลูกล้างมือข้างต้น ครั้งแรกๆลูกอาจทำได้ไม่สมบูรณ์ แต่พ่อก็เสริมแรงทางบวกทุกครั้งที่ลูกทำได้ใกล้เคียงพฤติกรรมเป้าหมายเข้าไปทุกที

การทำให้บุคคลทำพฤติกรรมที่มีอยู่เดิมคงไว้หรือทำบ่อยขึ้น (ซี)

การทำให้บุคคลทำพฤติกรรมที่มีอยู่เดิมคงไว้หรือทำบ่อยขึ้น ทำได้โดยการให้การเสริมแรงทางบวก เมื่อบุคคลเป้าหมายแสดงพฤติกรรมเป้าหมาย เช่น พ่อแม่ที่สอนลูกให้สามารถนำจานข้าวของตนไปวางในอ่างล้างจานหลังจากกินอาหารเสร็จก็สามารถให้คำชมลูกว่าได้ทำสิ่งที่ดี การใช้คำชมนี้ก็คือการให้ตัวเสริมแรงทางบวกนั่นเอง แต่ก็ไม่ควรปล่อยให้ลูกแสดงพฤติกรรมตามการเสริมแรงทางบวกตลอดไปควรพัฒนาให้ลูกสามารถควบคุมตนเองได้

การพัฒนาให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองได้ (ซี)

จากตัวอย่างย่อหน้าก่อนพ่อแม่สามารถพัฒนาให้ลูกสามารถควบคุมตนเองได้โดยการแสดงตัวแบบในการทำพฤติกรรมเป้าหมาย จากตัวอย่างข้างต้นพ่อแม่สามารถพูดเตือนตนเองขณะทำพฤติกรรมที่ต้องการสอนให้ลูกทำ เช่น “เรากินข้าวเสร็จแล้ว มีหน้าที่ต้องนำจานไปวางในอ่างล้างจาน”

พ่อแม่ควรพูดเตือนตนเองอยู่ระยะหนึ่งต่อมาก็หยุด เมื่อเห็นว่าหลังกินข้าวเสร็จลูกสามารถนำจานไปวางในอ่างล้างจานได้โดยไม่ต้องได้รับคำชมจากพ่อแม่แสดงว่าลูกได้เรียนรู้วิธีการเตือนตนเองไปแล้ว

การลดหรือขจัดพฤติกรรมเป้าหมาย

มีหลายกรณีที่พฤติกรรมเป้าหมายเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์สำหรับพ่อแม่ เช่น พาลูกไปเที่ยวศูนย์การค้า ลูกไปพบของเล่นที่ชอบก็ขอให้พ่อแม่ซื้อของเล่นนั้นให้ พ่อแม่เห็นว่าของเล่นนั้นแพงเกินไปก็ไม่ต้องการซื้อให้ลูกแต่ลูกร้องไห้จะให้ซื้อของเล่นนั้นให้ได้ ถ้าหากพ่อแม่ใจอ่อนซื้อของเล่นนั้นให้ลูกก็จะกลายเป็นว่าพ่อแม่ไปเสริมแรงทางบวกเมื่อลูกร้องไห้จะให้ซื้อของให้ กรณีเช่นนี้พ่อแม่ควรขอให้ลูกหยุดร้องก่อนแล้วอธิบายให้ฟังว่าของเล่นมีราคาแพงถ้าลูกอยากได้จริงๆก็ให้ช่วยงานบ้านเพิ่มขึ้น เพื่อว่าแม่จะได้คิดเงินให้จากการช่วยงานบ้านเมื่อได้เงินครบแล้วจึงจะนำมาซื้อได้

2.2 ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์

สมชาย รัตนทองคำ. (2550) กล่าวว่า สกินเนอร์ (Skinner) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกันมีความคิดว่าพฤติกรรมของอินทรีย์จะเกิดขึ้นเพราะอินทรีย์เป็นผู้กระทำหรือส่งออก (Emit) มากกว่าเกิดขึ้นเพราะถูกสิ่งเร้าดึงให้ออกมา พฤติกรรมส่วนใหญ่แล้วมนุษย์จะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติไม่ใช่เกิดจากการจับคู่ระหว่างสิ่งเร้าใหม่กับสิ่งเร้าเก่า ตามคำอธิบายของพาฟลอฟ สกินเนอร์ได้อธิบาย คำว่า “พฤติกรรม” ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ตัว คือ สิ่งที่เกิดให้เกิดขึ้นก่อน พฤติกรรม และผลที่ได้รับ

พฤติกรรมที่อินทรีย์ส่งออกมาเองก็คือ อาการที่อินทรีย์กระทำต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น การอ่าน การเขียน สกินเนอร์มีความเห็นสอดคล้องกับธอร์นไดค์ว่า การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ เขาจึงสนใจเรื่องการเสริมแรงนี้มากและได้ใช้การเสริมแรงเป็นเครื่องมือในการควบคุมพฤติกรรม แต่ความเห็นของสกินเนอร์เกี่ยวกับการเสริมแรงก็ยิ่งแตกต่างจากความเห็นธอร์นไดค์ตรงที่เขาถือว่า การเชื่อมโยงจะเกิดขึ้นระหว่างรางวัล (Reward) และการตอบสนอง (Response) ไม่ใช่ระหว่างสิ่งเร้า (S) และการตอบสนอง (R) ดังที่ธอร์นไดค์กล่าว

การทดลองของสกินเนอร์

สกินเนอร์ทำการทดลองกับหนู โดยเขาสร้างเครื่องมือในการทดลองเป็นกล่องสี่เหลี่ยม เรียกว่า “Skinner Box” ข้างในกล่องทำเป็นคาน หรือลิ้นที่เป็นตัวบังคับให้อาหารตกลงในจานที่รองรับเหนือคานจะมีหลอดไฟที่มีวงจรต่อกับคาน เมื่อไปถูกคานไฟจะสว่างและจะมีอาหารตกลงมา เขาดำเนินการทดลองโดยการจับหนูที่กำลังหิวใส่ลงไปในกล่องทดลองปรากฏว่าหนูวิ่งไปวิ่งมา จนกระทั่งไปเหยียบถูกคานเข้าโดยบังเอิญทำให้ไฟสว่างขึ้น และหลังจากนั้นก็จะมีอาหารหล่นลงมาสู่จาน หนูจึงได้กินอาหารซึ่ง

เป็นการเสริมแรงต่อการกดคานจากนั้นหนูก็วิ่งไปวิ่งมาอีก จนกระทั่งไปกดคานอย่างรวดเร็วและได้ อาหารทุกครั้ง พฤติกรรมแบบ Operant ก็จะเกิดเต็มที่ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าเป็น หนูตัวนี้เกิดการ เรียนรู้แบบลงมือกระทำเอง

สกินเนอร์ได้บันทึกอัตราการกดคานของหนูในกระดาศ โดยมีเครื่องมือสำหรับบันทึกติดต่อกับ อกับคาน เส้นกราฟที่ได้แสดงให้เห็นถึงความถี่ของการกดคาน จากการทดลองของเขาพบว่า ระยะแรกๆ อัตราการกดคานจะต่ำมากประมาณครึ่งละราว 15 นาที แต่จากนั้นอีกราว 30 นาที อัตราการกดคาน จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นอัตราที่สม่ำเสมอ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหนูเกิดการเรียนรู้ที่จะกดคานแล้ว จากการทดลองดังกล่าว สรุปได้ว่า การตอบสนองหรือการกดคานจะเข้มข้นเพียงใดขึ้นอยู่กับตัว เสริมแรง (Reinforcer) ซึ่งได้แก่ อาหาร แสดงว่าการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีการเสริมแรง

หลังจากที่สกินเนอร์ทดลองให้หนูกดคาน เพื่อให้อาหารเป็นรางวัลแล้วเขาได้เปลี่ยน การ ทดลองใหม่ โดยการใช้ไฟฟ้าช็อตเพื่อศึกษาเรื่องการลงโทษ คือ ขณะที่หนูอยู่ในกรงมันจะถูก กระแสไฟฟ้าช็อต หนูก็จะวิ่งพลา่านเพื่อหาทางออก แต่ถ้าบังเอิญไปกดคานเมื่อไหร่ ไฟฟ้าจะหยุดช็อต ทันทีเพียงไม่กี่ครั้งหนูก็รู้ว่าจะต้องกดคาน จึงจะไม่ถูกไฟฟ้าช็อต แต่อย่างไรก็ตามเมื่อนำหนูกลับมาที่ กรงนี้ใหม่อีก มันจะแสดงอาการกลัวอย่างลนลานและไม่อยากเข้ากรงนั้นอีก

สกินเนอร์ใช้การเสริมแรงมาควบคุมพฤติกรรมของสัตว์ ทำให้สัตว์เกิดการเรียนรู้ตามที่เขา ต้องการ เขาเรียกการสอนให้เกิดการเรียนรู้ในการกระทำพฤติกรรมนี้ว่า เป็นการตัดหรือการตบแต่ง พฤติกรรม (Behavior Shaping) โดยเขาทำการทดลองกับนกพิราบ เพื่อให้มันจิกเครื่องหมายให้ ถูกต้อง เมื่อผู้ทดลองเปิดไฟสีต่างๆและใช้อาหารเป็นตัวเสริมแรงให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการโดยยึด หลักการเสริมแรง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง

นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงที่สุดในกลุ่มนี้คือ สกินเนอร์ (B.F. Skinner) เชื่อว่า การเรียนรู้ของ มนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมภายนอก และเชื่อในทฤษฎีการวางเงื่อนไข โดยมีแนวคิด เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง การให้การเสริมแรง ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การเรียนรู้ เกิดจากการที่มนุษย์ตอบสนองต่อสิ่งเร้า และพฤติกรรมตอบสนองจะเข้มข้นขึ้นหากได้รับการ เสริมแรงที่เหมาะสม

สรุปทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์เป็นหลักการที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ด้วยการให้สิ่งเร้าที่เป็นตัวเสริมแรง หลังจากที่ได้มี การกระทำตามเงื่อนไขแล้ว การเสริมแรงทุกครั้งจะมีส่วนช่วยทำให้การตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆของ อินทรีย์มีอันตรรกการตอบสนองที่เข้มข้นขึ้น

2.3 แนวทางการปรับพฤติกรรมในห้องเรียน

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์กับการจัดการเรียนรู้ของครู

การนำทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์มาประยุกต์สู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู มีดังนี้

1. ควรจะให้แรงเสริมในพฤติกรรมที่แสดงว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วโดยตอนแรกๆควรจะให้แรงเสริมทุกครั้งที่คุณเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ต่อมาจึงค่อยใช้แรงเสริมเป็นครั้งคราวและจะต้องระงับมาให้แรงเสริมเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

2. การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) คือ การปรุงแต่งพฤติกรรมให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการซึ่งมี 3 ลักษณะดังนี้

2.1 การเพิ่มพฤติกรรมหรือคงพฤติกรรมเดิมที่เหมาะสมไว้ ซึ่งจะมีเทคนิคในการใช้เพิ่มพฤติกรรมหลายอย่างคือ การเสริมแรงในทางบวก เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงพอใจ การทำสัญญาเงื่อนไข การเสริมแรงในทางลบ เป็นต้น

2.2 การปลูกฝังพฤติกรรมบางอย่างโดยใช้วิธีที่เรียกว่า การตัดหรือการตกแต่งพฤติกรรม (Behavior Shaping) ซึ่งเป็นการใช้วิธีให้แรงเสริมกับพฤติกรรมที่ผู้เรียนทำได้ใกล้เคียงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามลำดับขั้นจนสามารถแสดงออกได้เป็นนิสัย เช่น การกระทำให้เด็กที่ไม่กล้าพูดไม่กล้าแสดงออกเป็นเด็กที่กล้าขึ้นมาได้ก็โดยการชมเชย และให้กำลังใจเมื่อเขากล้าพูด และกล้าแสดงออก ฯลฯ

2.3 การลดพฤติกรรม เป็นการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา ซึ่งจะใช้วิธีการลงโทษ เช่น การฝ่าฝืนกฎ หรือระเบียบของโรงเรียน หรือสังคม การสูญบุหรี เป็นต้น

3. บทเรียนสำเร็จรูปหรือบทเรียนแบบโปรแกรม (Program Learning) จากหลักการให้แรงเสริมของสกินเนอร์ที่ว่า เมื่อผู้เรียนทำถูกจะได้รางวัลทันที มีผลให้เกิดบทเรียนสำเร็จรูปหรือบทเรียนแบบโปรแกรมและเครื่องช่วยสอน (Teaching Machine) ขึ้น ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีคำตอบที่ถูกต้องไว้ให้

4. การปรับพฤติกรรม คือ ทำการปรับพฤติกรรมของบุคคล หลักการนี้อาจจะใช้ทั้งการเสริมแรงทางบวกและการเสริมแรงทางลบประกอบกัน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

ฐานิตา ภาษา¹ และ สุวีริ ศิวะแพทย์². (2554) ได้ศึกษาผลของการใช้เบี้ยอรรถกรควบคุมการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมการรับประทานผักและผลไม้ของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรควบคุมการเสริมแรงทางสังคมมีพฤติกรรมการรับประทานผักและผลไม้มากขึ้น 2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับเบี้ยอรรถกรควบคุมการเสริมแรงทางสังคมหลังการทดลองมีคะแนนการรับประทานผักและผลไม้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยุวดี เอี้ยวเจริญ. (2561) ได้ศึกษาผลของการใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 5 คน การทดลองเป็นการศึกษารายกรณีแบบ ABA โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกได้โดยพิจารณาจากความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะเส้นฐานที่ 1 (A) และระยะที่ 2 (B) โดยพบว่าระยะการปรับพฤติกรรม แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงจากระยะเส้นฐานพฤติกรรม

กาญจนา บุหงอ. (2562) ได้) ศึกษาพัฒนาการความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยระหว่างได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมีพัฒนาการความ มีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงขึ้น (2) หลังได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่าก่อน ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) หลังได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเด็กปฐมวัยมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์แตกต่างจากระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรม

อำไพ อุทัย. (2561) ได้ทำการศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีความรับผิดชอบ โดยวิธีการเสริมแรงบวก ประชากรคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ประจำปี การศึกษา 1/2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ สมุดเช็คชื่อสีฟ้าหน้าชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาชั้น ปวช.3/3 ของ

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพาณิชย์การ จำนวน 42 คน ได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การเปรียบเทียบก่อนและหลังเสริมแรงบวกในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีเสริมแรงบวก 5 คน ได้ทราบถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาให้มีความรับผิดชอบด้วยการเสริมแรงบวกทำให้เห็นผลต่างของ นักศึกษาก่อนเสริมแรงบวก นักศึกษาขาดเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อการมาเรียนเรียนไม่เข้าใจ และหลังจากเสริมแรงบวกทำให้นักศึกษามียอดการขาดเรียนน้อยลง ทำให้นักศึกษามีผลการเรียนดีขึ้นจากการสอบกลางภาค เรียนที่ 1/2561

จินตนา สติพิลลวรวช. (2564) ได้ทำการศึกษาผลของสร้างแรงจูงใจในการเรียน เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นด้วยวิธีการเสริมแรงทางบวก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 33คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกพฤติกรรมแรงจูงใจในการพัฒนาวินัยและความรับผิดชอบแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่าเมื่อใช้วิธีการสร้างแรงจูงใจ (การยิ้ม การชมเชย การให้ คะแนนเก็บ) จะกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่เพิ่มขึ้นกว่าการใช้วิธีการเสริมแรงทางลบ (การหักคะแนน) โดยกลุ่มเป้าหมายมีการปรับเปลี่ยนวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ขึ้นตามลำดับ ไม่ว่าจะเป็นด้านตรงเวลา ด้านการมาเรียนตรงเวลา ด้านการไม่ลอกการบ้านเพื่อน เมื่อ นักศึกษามีระเบียบวินัยความรับผิดชอบต่อหน้าที่ส่งผลทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น เกิดการอยากเรียนรู้ และส่งผลต่อคะแนนเก็บและคะแนนจิตพิสัยสูงขึ้น จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ คะแนนก่อนและหลังปรับเปลี่ยนพฤติกรรมพบว่านักศึกษามีคะแนนหลังปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสูงกว่าก่อนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศมนพรรณ แสนสุข. (2561) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการส่งงานของนักศึกษาในรายวิชา พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/5 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจวิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การบ้านดุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ทำแบบบันทึกการส่งงานของนักศึกษาที่มีความรับผิดชอบในการส่งงานในรายวิชาพิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น ตามที่ครูกำหนดเวลาที่ครูสั่งให้เป็นลักษณะนิสัยที่ดีติดตัวนักศึกษาไป และจะได้เป็นพื้นฐานในความรับผิดชอบในทุกๆด้านของนักศึกษาที่ต้องนำไปใช้จริงๆในชีวิตประจำวัน จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/5 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 3 คน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนในวิชา พิมพ์ดีดไทยเบื้องต้น มีกำลังใจและทำคะแนนได้ดีขึ้น และสามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อการทำงานได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบนการ

โดยผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา จำนวน 35 คน

2. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1.1 โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบนการ

โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบนการ เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะเป็นตารางประกอบไปด้วย จำนวนครั้ง เนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการปรับพฤติกรรม ตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แนวคิดและเทคนิคที่ใช้ และ วิธีดำเนินการจัดกิจกรรม

2.1.2 ใบกิจกรรมรายวิชาแนะแนว และ แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ

- ใบกิจกรรมรายวิชาแนะแนว ประกอบไปด้วยเนื้อหาที่จะทำการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ มีเนื้อหาดังนี้ 1) โทษของยาเสพติด 2) ทำอย่างไรเมื่อภัยมา และ 3) เทคนิคการเรียนของฉันทัน

- แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ มีลักษณะเป็นตารางประกอบไปด้วย ชื่อ - สกุลนักเรียน และ ช่องสำหรับเช็คชิ้นงานเรื่องต่างๆซึ่งเขียนแทนไว้ด้วยตัวเลข

2.2 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 โปรแกรมปรับปรุงพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบน

โปรแกรมปรับปรุงพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบน เป็นโปรแกรมที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการปรับปรุงพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ ขั้นตอนการสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

- ศึกษาวิธีการสร้างโปรแกรมปรับปรุงพฤติกรรมร่วมกับการใช้เบี่ยงเบน
- กำหนดหัวข้อในการสร้างโปรแกรมปรับปรุงพฤติกรรม ประกอบไปด้วย ครั้งที่ วัน/เดือน/ปีที่ดำเนินการ เนื้อหากิจกรรม ตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรม แนวคิด/เทคนิคที่ใช้ และ วิธีดำเนินกิจกรรม
- กำหนดเกณฑ์การเสริมแรงเบี่ยงเบน ดังนี้
 - นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จภายในคาบเรียนจะได้รับเบี่ยงเบน 3 แต้ม
 - นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบี่ยงเบน 2 แต้ม
 - นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 3 วัน จะได้รับเบี่ยงเบน 1 แต้ม
 - นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังเกิน 3 วัน จะไม่ได้รับเบี่ยงเบน
- กำหนดเงื่อนไขและอัตราแลกเปลี่ยนเบี่ยงเบน ดังนี้
 - 10 - 12 แต้ม จะได้รับ ไม้บรรทัด 1 อัน
 - 7 - 9 แต้ม จะได้รับ ปากกา 1 ด้าม
 - 4 - 6 แต้ม จะได้รับ กระเป๋ใส่เครื่องเขียน 1 ใบ
 - 1 - 3 แต้ม จะได้รับ สมุดโน้ต 1 เล่ม

2.2.2 ใบกิจกรรมรายวิชาแนะแนว และ แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9

- ใบกิจกรรมรายวิชาแนะแนว เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความรู้ในกิจกรรมแต่ละครั้งในเรื่องต่างๆตามกิจกรรมแต่ละสัปดาห์ ประกอบไปด้วย ใบ

กิจกรรมรายวิชาแนะแนวเรื่อง 1) โทษของยาเสพติด 2) ทำอย่างไรเมื่อภัยมา และ 3) เทคนิคการเรียนรู้
 ของฉัน ขั้นตอนการสร้าง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

- ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัดผลการเรียนรู้ ในรายวิชาแนะแนว
- กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับใบกิจกรรมรายวิชาแนะแนว เรื่อง 1) โทษของยาเสพติด
 2) ทำอย่างไรเมื่อภัยมา และ 3) เทคนิคการเรียนรู้ของฉัน
- จัดทำใบกิจกรรมรายวิชาแนะแนว เรื่อง 1) โทษของยาเสพติด 2) ทำอย่างไรเมื่อภัย
 มา และ 3) เทคนิคการเรียนรู้ของฉัน

- แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9

- สำรวจจำนวนนักเรียนภายในห้อง
- จัดทำรายชื่อนักเรียนแต่ละคนให้เท่ากับจำนวนนักเรียนภายในห้อง
- กำหนดตัวเลขสำหรับแทนชิ้นงานแต่ละชิ้นไว้สำหรับตรวจสอบการส่งงานของ
 นักเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยตามแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง
 รูปแบบก่อนการทดลอง (Pre-Experimental Research) ที่มีการดำเนินการแบบ one-Group
 Pretest-Posttest Design โดยมีรายละเอียดของการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ก่อนการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
 ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูลความถี่การส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ โดยใช้แบบบันทึกการส่งงาน
2. หลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
 ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูลความถี่การส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ โดยใช้แบบบันทึกการส่งงาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ดังนี้

1. แสดงความถี่พฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนก่อนการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร ตลอดการทดลอง 3 ครั้ง
2. การเปรียบเทียบความถี่พฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร ตลอดการทดลอง 3 ครั้ง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหานักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความถี่ในการส่งงานของนักเรียน ตามวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหานักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยโปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร กับเกณฑ์ร้อยละ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความถี่ในการส่งงานของนักเรียน ตามวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหานักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลกับนักเรียน จำนวน 35 คน ด้วยเครื่องมือที่เป็นการเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการพัฒนาความถี่ในการส่งงานของนักเรียน ตามวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหานักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร

คนที่	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนก่อนใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนหลังใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ร้อยละของ การพัฒนา
1	0	1	10
2	0	1	10
3	3	3	0
4	3	3	0
5	1	3	20
6	0	1	10
7	0	1	10
8	0	1	10
9	1	3	20
10	0	1	10
11	2	3	10
12	3	3	0
13	3	3	0
14	3	3	0
15	2	3	10
16	0	1	10
17	0	3	30
18	2	3	10
19	2	2	0
20	3	3	0
21	3	3	0
22	3	3	0
23	3	3	0
24	0	3	30

คนที่	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนก่อนใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนหลังใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ร้อยละของ การพัฒนา
25	3	3	0
26	0	1	10
27	2	3	10
28	2	3	10
29	1	1	0
30	0	1	10
31	2	3	10
32	0	1	10
33	0	1	10
34	3	3	0
35	2	2	0
รวม	52	79	270
ค่าเฉลี่ย	1.49	2.26	0.77
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	14.86	22.57	7.71

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ความถี่ในการส่งงานของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบียร์รถกร มีร้อยละของการพัฒนาตั้งแต่ 6 ขึ้นไป จำนวน 35 คน และมีร้อยละของการพัฒนาต่ำกว่า 7 จำนวน 14 คน โดยนักเรียนคนที่ 17 และ 24 มีร้อยละการพัฒนาสูงสุด เท่ากับ 30 และนักเรียนคนที่ 3, 4, 12, 13, 14, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 29, 34 และ 35 มีร้อยละการพัฒนาต่ำสุด เท่ากับ 0 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละก่อนการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบียร์รถกร เท่ากับ 14.86 และค่าเฉลี่ยร้อยละหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบียร์รถกร เท่ากับ 22.57 โดยภาพรวมมีร้อยละของการพัฒนาขึ้น เท่ากับ 7.71

**ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบนการ
กับเกณฑ์ร้อยละ**

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบนการ ตามวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความถี่ในการส่งงานของนักเรียน ตามวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี่ยงเบนการ

คนที่	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนก่อนใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนหลังใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ผลต่างของความถี่ (หลังใช้โปรแกรม)
1	0	1	+1
2	0	1	+1
3	3	3	0
4	3	3	0
5	1	3	+2
6	0	1	+1
7	0	1	+1
8	0	1	+1
9	1	3	+2
10	0	1	+1
11	2	3	+1
12	3	3	0
13	3	3	0

คนที่	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนก่อนใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนหลังใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ผลต่างของความถี่ (หลังใช้โปรแกรม)
14	3	3	0
15	2	3	+1
16	0	1	+1
17	0	3	+3
18	2	3	+1
19	2	2	0
20	3	3	0
21	3	3	0
22	3	3	0
23	3	3	0
24	0	3	+3
25	3	3	0
26	0	1	+1
27	2	3	+1
28	2	3	+1
29	1	1	0
30	0	1	+1
31	2	3	+1
32	0	1	+1
33	0	1	+1
34	3	3	0
35	2	2	0
รวม	52	79	27
ค่าเฉลี่ย	1.49	2.26	0.77

คนที่	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนก่อนใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ความถี่การส่งงานของ นักเรียนหลังใช้โปรแกรม (3 ครั้ง)	ผลต่างของความถี่ (หลังใช้โปรแกรม)
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	14.86	22.57	7.71

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความถี่ในการส่งงานของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบนพฤติกรรมเพิ่มขึ้นส่วนใหญ่ โดยมีนักเรียนคนที่ 17 และ 24 มีคะแนนความถี่การส่งงานเพิ่มขึ้น มากที่สุด คือ 3 ครั้ง และนักเรียนคนที่ 3, 4, 12, 13, 14, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 29, 34 และ 35 มีคะแนนความถี่การส่งงานเพิ่มขึ้น น้อยที่สุด คือ 0 ครั้ง ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยของความถี่การส่งงานของนักเรียนเพิ่มขึ้น 07.71 คะแนน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของความถี่การส่งงานของนักเรียนก่อนใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี่ยงเบนพฤติกรรม เท่ากับ 1.49 และคะแนนเฉลี่ยของความถี่การส่งงานของนักเรียนหลังใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบนพฤติกรรม เท่ากับ 2.26 โดยมีคะแนนเฉลี่ยผลต่างของความถี่การส่งงานของนักเรียนก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี่ยงเบนพฤติกรรม เท่ากับ 0.77

บทที่ 5

สรุป การสะท้อนผล และการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่ส่งงาน และ เปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 ประจำปีการศึกษา 2567 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะเป็นตารางประกอบไปด้วย จำนวนครั้ง เนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการปรับพฤติกรรม ตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แนวคิดและเทคนิคที่ใช้ และ วิธีดำเนินการจัดกิจกรรม 2) ใบกิจกรรมรายวิชาแนะแนว ประกอบไปด้วยเนื้อหาที่จะทำการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ มีเนื้อหา ดังนี้ โทษของยาเสพติด, ทำอย่างไรเมื่อภัยมา, เทคนิคการเรียนของฉันทัน และ 3) แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ มีลักษณะเป็นตารางประกอบไปด้วย ชื่อ - สกุลนักเรียน และ ช่องสำหรับเช็คชิ้นงานเรื่องต่างๆซึ่งเขียนแทนได้ด้วยตัวเลข และดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูล ทำได้โดย ใช้ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (x) โดยมีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร ในรายวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา มีความถี่พฤติกรรมส่งงาน วิชาแนะแนว หลังใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.71 ความถี่การส่งงานหลังใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกร ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.77

การสะท้อนผล

จากการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงพฤติกรรม ในรายวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา สามารถสะท้อนผลได้ดังนี้

การพัฒนาความถี่พฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา หลังใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงพฤติกรรม มีคะแนนการพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.71 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความถี่การส่งงานในกิจกรรมแนะแนว โดยใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงพฤติกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีพฤติกรรมการส่งงานที่เพิ่มขึ้น ดังที่ ยิวดี เอี้ยวเจริญ. (2561) ได้ศึกษาผลการใช้การเสริมแรงด้วยเบี่ยงพฤติกรรมในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กออทิสติกที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 5 คน การทดลองเป็นการศึกษารายกรณีแบบ ABA โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การใช้การเสริมแรงด้วยเบี่ยงพฤติกรรมสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกได้โดยพิจารณาจากความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะเส้นฐานที่ 1 (A) และระยะที่ 2 (B) โดยพบว่าระยะการปรับพฤติกรรมแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงจากระยะเส้นฐานพฤติกรรม

จากผลการวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่าโปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงพฤติกรรมสามารถพัฒนาพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยสะท้อนผลร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องดังนี้ นางพยอม ธีธรรส และ ดร.เกรียงศักดิ์ รัฐกุล

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาผู้เรียนครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี่ยงพฤติกรรม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยครูผู้สอนสามารถบูรณาการทักษะด้านอื่นๆเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

1.2 ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียน โดยใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความถี่แตกต่างกันอย่างไร

2. การนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาผู้เรียนสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.1 จากการวิจัยพบว่าผลการพัฒนาความถี่การส่งงาน กิจกรรมแนะแนว โดยใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำโปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี้ยอรรถกรไปใช้กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้

2.2 จากการจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งครูผู้สอนจะต้องศึกษารูปแบบการสอนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ก่อนนำมาใช้จริงอย่างละเอียด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา บุหงอ. (2562). ผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อความมีวินัยในตนเอง ของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2567. จาก

<https://ir.stou.ac.th/bitstream/123456789/9484/1/FULLTEXT.pdf>.

จินตนา สิทธิพลรวเวช. (2564). การปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา โดยใช้วิธีเสริมแรงทางบวก. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2567. จาก <https://shorturl.asia/PZwTD>.

ฐานิตา ภาษา¹ และ สุวีรี ศิวะแพทย์². (2554). ผลของการใช้เบี้ยอรรถกรควบคุมการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมการรับประทานผักและผลไม้ของเด็กปฐมวัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2567. จาก <https://ph02.tci-thaijo.org/index.php/gskku/article/download/22658/19391/48730>.

ธีระพร อูวรรณโณ. (2562). การปรับพฤติกรรมเพื่อความอยู่ดีมีสุขในครอบครัว. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2567. จาก <https://shorturl.asia/vgOqa>.

ยุวดี เอี้ยวเจริญ. (2561). การใช้เบี้ยอรรถกรในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2567. จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/download/120926/93411/318964>.

รดาธร นิลละอ. (2548). ผลของการใช้การปรับพฤติกรรมโดยการชี้แนะด้วยภาพเพื่อลดพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของเด็กสมาธิสั้น. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2567. จาก <https://sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/id/9497cae7-d20c-4968-b726-3449ec08d21d/fulltext.pdf?attempt=3>.

ศมนพรรณ แสนสุข. (2561). การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักศึกษา
ระดับชั้น ปวช.1/5 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยการใช้การเสริมแรงทางบวก. สืบค้นเมื่อวันที่ 1
สิงหาคม 2567. จาก

http://www.thaischool.in.th/_files_school/41110002/workteacher/41110002_1_20200511-153558.pdf.

สมชาย รัตนทองคำ. (2550). ทฤษฎีการเรียนรู้พื้นฐาน. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2567. จาก
<https://ams.kku.ac.th/aalearn/resource/edoc/tech/3learntheory.pdf>.

อำไพ อุทัย. (2561). การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบโดยวิธีการเสริมแรงบวก
ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ. สืบค้นเมื่อวันที่
31 กรกฎาคม 2567. จาก <https://shorturl.asia/7bDoY>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
หลักฐานการเผยแพร่ผลงานวิจัย/
พัฒนานวัตกรรม

ใบรับรองการรายงานผลวิจัยในชั้นเรียน

ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ชื่อวิจัยในชั้นเรียน : ผลของการใช้โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่สงงานโดยใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
ในกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา
ชื่อ-สกุลผู้วิจัย : นางสาวกัลญอุตา นพพ้ง

ลงชื่อ กัลญอุตา นพพ้ง
(นางสาวกัลญอุตา นพพ้ง)

นักศึกษาสาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว
10 / ก.ย. / 67

ลงชื่อ เกียรติศักดิ์
(ดร. เกียรติศักดิ์ รัฐกุล)
อาจารย์นิเทศก์
10 / ก.ย. / 67

การรายงานผลวิจัยในชั้นเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ภาคผนวก ข.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูล และ
การหาคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นายประเวศ บุญราศรี
ตำแหน่ง ครู
สถานที่ทำงาน โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
2. นางพยอม ธีธรรส
ตำแหน่ง ครู
สถานที่ทำงาน โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
3. ว่าที่ร้อยตรีศุภศักดิ์ อ่อนสันต์
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตารางหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมกับวิธีดำเนินงานกิจกรรม
สำหรับตรวจสอบความเที่ยงตรงของ โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงรณกร
รายวิชาแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแต่ละวิธีดำเนินงานต่อไปนี้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการประเมินโดยกำหนดคะแนนและความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าวิธีดำเนินงานสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าวิธีดำเนินงานสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

-1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าวิธีดำเนินงานไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ตัวชี้วัดที่ต้องการ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรม	วิธีดำเนินงาน	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	1. หากนักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จภายใน คาบเรียนจะได้รับเบี่ยงรณกร 3 แต้ม				
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	2. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบี่ยงรณกร 2 แต้ม				
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	3. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 7 วัน จะได้รับเบี่ยงรณกร 1 แต้ม				
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	4. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังเกิน 7 วัน จะไม่ได้รับเบี่ยงรณกร				

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบคุณภาพ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วัน.....เดือน.....พ.ศ.

ตารางหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมกับวิธีดำเนินการ
สำหรับตรวจสอบความเที่ยงตรงของ โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่สงงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงรลด
รายวิชาแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแต่ละวิธีดำเนินการต่อไปนี้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการประเมินโดยกำหนดคะแนนและความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าวิธีดำเนินการสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าวิธีดำเนินการสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

-1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าวิธีดำเนินการไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ตัวชี้วัดที่ต้องการ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรม	วิธีดำเนินการ	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	1. หากนักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จภายใน คาบเรียนจะได้รับเบี่ยงรลด 3 แต้ม	✓			
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	2. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบี่ยงรลด 2 แต้ม	✓			
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	3. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 7 วัน จะได้รับเบี่ยงรลด 1 แต้ม	✓			ถ้ายังไม่คือ 3 วัน จะส่งต่อคราวต่อไป สอดคล้องกับ ตาม
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	4. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังเกิน 7 วัน จะไม่ได้รับเบี่ยงรลด	✓			ถ้าเกิน 3 วัน ไม่ได้ตาม

ลงชื่อ..... ประจักษ์ผู้ตรวจสอบคุณภาพ

(นายประจักษ์ บุญราศรี)

ตำแหน่ง..... ครู

วัน 1 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2567

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมกับวิธีดำเนินงานกิจกรรม
สำหรับตรวจสอบความเที่ยงตรงของ โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบน
รายวิชาแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ หักฉิม จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแต่ละวิธีดำเนินงานต่อไปนี้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการประเมินโดยกำหนดคะแนนและความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าวิธีดำเนินงานสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าวิธีดำเนินงานสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

-1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าวิธีดำเนินงานไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ตัวชี้วัดที่ต้องการ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรม	วิธีดำเนินงาน	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	1. หากนักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จภายใน คาบเรียนจะได้รับเบี่ยงเบน 3 แต้ม	✓			
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	2. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบี่ยงเบน 2 แต้ม	✓			
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	3. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 7 วัน จะได้รับเบี่ยงเบน 1 แต้ม	✓			
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	4. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังเกิน 7 วัน จะไม่ได้รับเบี่ยงเบน	✓			

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบคุณภาพ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วัน.....เดือน สิงหาคม.....พ.ศ. 2567

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมกับวิธีดำเนินงานกิจกรรม
สำหรับตรวจสอบความเที่ยงตรงของ โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงรณกร
รายวิชาแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแต่ละวิธีดำเนินงานต่อไปนี้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือไม่
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการประเมินโดยกำหนดคะแนนและความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าวิธีดำเนินงานสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าวิธีดำเนินงานสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

-1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าวิธีดำเนินงานไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ตัวชี้วัดที่ต้องการ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรม	วิธีดำเนินงานกิจกรรม	ผลการพิจารณา			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	1. หากนักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จภายใน คาบเรียนจะได้รับเบี่ยงรณกร 3 แต้ม	✓			
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	2. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบี่ยงรณกร 2 แต้ม	✓			
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	3. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 7 วัน จะได้รับเบี่ยงรณกร 1 แต้ม	✓			✗
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	4. หากทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังเกิน 7 วัน จะไม่ได้รับเบี่ยงรณกร	✓			✗

ลงชื่อ..... ผู้ตรวจสอบคุณภาพ

(*ศ.ดร.สุภากร อ่อนสอาด*)

ตำแหน่ง *ศึกษานิเทศก์ วิชาแนะแนว*

วัน *1* เดือน *สิงหาคม* พ.ศ. *2562*

*ข้อสังเกต : ส่งงานย้อนหลัง 2 วัน กับก่อนส่งย้อนหลัง 7 วัน เสนอขอรับ: ทางคืนไปไม่ได้ หรือเพียงขอรับแล้ว
: หากไม่ส่งงาน อนุมัติ ไม่ได้รับเบี่ยงรณกร ๖:๑๐๑๗ กับงานไปไม่ได้ หรือเพียงขอรับแล้ว*

การคัดเลือกวิธีดำเนินงานกิจกรรมจากการคำนวณหาค่า IOC

ตัวชี้วัดที่ต้องการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	วิธีดำเนินงานกิจกรรม	ผลการพิจารณา			IOC = $\frac{\sum R}{N}$
		+1	0	-1	
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	1. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ ภายในคาบเรียนจะได้รับเบ็ยรรถกร 3 แต้ม	✓ ✓ ✓			1.00
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	2. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง ไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบ็ยรรถกร 2 แต้ม	✓ ✓ ✓			1.00
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	3. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงาน ย้อนหลังไม่เกิน 7 วัน จะได้รับเบ็ยรรถกร 1 แต้ม	✓ ✓ ✓			1.00
ความถี่ในการส่งงาน เพิ่มขึ้น	4. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง เกิน 7 วัน จะไม่ได้รับเบ็ยรรถกร	✓ ✓ ✓			1.00

การคำนวณดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)
เรื่อง โปรแกรมปรับพฤติกรรมไม่สงงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงรรถกร
 ตารางแสดงดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดที่ต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมกับวิธีดำเนิน
 กิจกรรมของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ผลสรุปดังนี้

วิธีดำเนิน กิจกรรม	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ดัชนีความ สอดคล้อง IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 3		
1	+1	+1	+1	1	มีความสอดคล้อง
2	+1	+1	+1	1	มีความสอดคล้อง
3	+1	+1	+1	1	มีความสอดคล้อง
4	+1	+1	+1	1	มีความสอดคล้อง

ดังนั้น วิธีดำเนินกิจกรรมที่ใช้ได้ คือ ข้อที่ 1, 2, 3, 4

ภาคผนวก ค.

ตัวอย่างเครื่องมือดำเนินการวิจัย

แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ <u>กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน</u>	รหัสวิชา <u>ก31901</u> รายวิชา <u>กิจกรรมแนะแนว</u>
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ <u>4</u>	ภาคเรียนที่ <u>1</u> ปีการศึกษา <u>2567</u>
หน่วยการเรียนรู้ที่ -	เรื่อง <u>หลีกเลี่ยงจุดเสี่ยงอบายมุข</u>
ครูผู้สอน <u>นางสาวกัลญญดา นานั่ง</u>	เวลา <u>1 ชั่วโมง</u>

1.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้

ด้านที่ 1 คุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนสามารถวางแผนชีวิตด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม

ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผู้เรียนสามารถศึกษาวิเคราะห์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวางแผนด้านส่วนตัวและสังคม

2.สาระสำคัญ

ยาเสพติดถือเป็นภัยร้ายแรงในสังคม เพราะส่งผลกระทบต่อผู้ที่ติดสารเสพติดไม่ว่าจะเป็นผลกระทบด้านสุขภาพ บุคลิกภาพ ความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง หากเรามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติดก็จะส่งผลให้สามารถป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงจากสถานที่ที่เสี่ยงต่อยาเสพติดได้

3. สมรรถนะการแนะแนว : ด้านส่วนตัวและสังคม

ข้อ 4 ปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (K)

1.1 นักเรียนทราบถึงโทษของยาเสพติด

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

2.1 นักเรียนสามารถระบุโทษของยาเสพติดได้

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

☒ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	☒ อยู่อย่างพอเพียง	☒ ซื่อสัตย์สุจริต
☒ มุ่งมั่นในการทำงาน	☒ มีวินัย	☐ รักความเป็นไทย
☒ ใฝ่เรียนรู้	☐ มีจิตสาธารณะ	☒ ยิ้มไหว้ ทักทายแต่งกาย
ดีวิจิตร
☐ หนึ่งคน 1 ความดี	☐ หนึ่งคน 1 กีฬา	

4. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (C)

☒ ความสามารถในการสื่อสาร	☒ ความสามารถในการคิด
☒ ความสามารถในการแก้ปัญหา	☒ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
☒ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	

5. สาระการเรียนรู้

- โทษของยาเสพติด

6. หลักฐานการเรียนรู้/ร่องรอยหลักฐาน(ชิ้นงาน,ภาระงาน)

- การถาม – ตอบ
- ใบความรู้ เรื่อง โทษของยาเสพติด
- ใบกิจกรรม เรื่อง โทษของยาเสพติด

7. วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชิญชวนนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่บทเรียน
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้คำถาม “นักเรียนคิดว่ายาเสพติดส่งผลกระทบต่อชีวิตเราอย่างไรบ้าง” เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในชั้นเรียน

ขั้นสอน/การปฏิบัติกิจกรรม (40 นาที)

3. ครูอธิบายถึงโทษของยาเสพติด
4. ครูแจกใบความรู้ เรื่อง โทษของยาเสพติด ในรูปแบบ QR Code ให้นักเรียนได้ทำการศึกษา ทำความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในห้องเรียน
5. ครูอธิบายวิธีการและแนวทางในการทำใบกิจกรรม เรื่อง โทษของยาเสพติด
6. ครูแจกใบกิจกรรม เรื่อง โทษของยาเสพติด

ขั้นสรุป(10นาที)

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้ โดยสุ่มนักเรียนตอบคำถาม

8. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้

- ใบความรู้ เรื่อง โทษของยาเสพติด
- ใบกิจกรรม เรื่อง โทษของยาเสพติด

9. คุณธรรมลูกนวมินทร์

คุณธรรมที่สอดแทรก ได้แก่ การมีน้ำใจ

10. การประเมินผล

10.1 วิธีการประเมิน

- สังเกตการปฏิบัติ กิจกรรม
- ตรวจสอบใบกิจกรรม

10.2 เครื่องมือการประเมินผล

- แบบบันทึกการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียน
- แบบประเมินใบกิจกรรม

10.3 เกณฑ์การประเมินผล

10.3.1 สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม และส่งงานตามที่กำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

10.3.2 ตรวจใบกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ปฏิบัติหรือทำงานในใบกิจกรรมที่กำหนดได้สมบูรณ์ ถูกต้อง และส่งงานตามที่กำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถปฏิบัติหรือทำงานในใบกิจกรรมที่กำหนดได้ หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลงชื่อ.....ผู้จัดกิจกรรม

(นางสาวกัลญฤตา นานั่ง)

ตำแหน่ง นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ใบความรู้ เรื่อง โพิษของยาเสพติด

ใบความรู้ เรื่อง โพิษของยาเสพติด

ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีการกิน ดม สูบ ฉีด หรือ ด้วยประการใด ๆ แล้วจะทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพยาเรื่อยๆ มีอาการอยากยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพยาในร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง สุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

การแบ่งประเภทยาเสพติดตามการออกฤทธิ์

สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทดังต่อไปนี้

- **ออกฤทธิ์กดประสาท** ผลกระทบของยาเสพติดประเภทนี้คือจะทำให้เกิดความง่วง เฉื่อยชา ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง ตัวอย่างได้แก่ เฮโรอีน เหล้าแห้ง มึน และมอร์ฟีน
- **ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท** ซึ่งมีผลกระทบต่อเห็นได้ชัดเจนคือ ทำให้ผู้เสพยารู้สึกตื่นตัว เพราะสารจะเข้าไปกระตุ้นระบบประสาททำให้ทำงานมากขึ้น รู้สึกกระวนกระวาย วิตกกังวล ตัวอย่างได้แก่กระท่อม ยาม้า และแอมเฟตามีน
- **ออกฤทธิ์หลอนประสาท** เป็นยาเสพติดที่ทำให้เกิดภาพหลอน ได้ยินเสียงต่าง ๆ จนอาจทำให้เกิดอาการบ้าคลั่งได้ โดยสารเสพติดประเภทนี้ได้แก่ แอลเอสดี ยาอี
- **ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน** โดยทำให้ทั้งเคลิ้มและเห็นภาพหลอนพร้อม ๆ กัน ได้แก่ กัญชา

พิษของยาเสพติด

1. ทำลายสุขภาพให้ทรุดโทรม เพราะระบบการทำงานของอวัยวะผิดปกติ น้ำหนักลด ผิวคล้ำ ร่างกายซูบผอม
 2. เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์ไม่เป็นปกติ เฉื่อยชา เกียจคร้าน
 3. บุคลิกภาพเสีย ขาดความสนใจในตนเอง มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
 4. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย เพราะการควบคุมทางกล้ามเนื้อและระบบประสาทบกพร่อง
 5. เกิดโรคแทรกซ้อนได้ง่าย เพราะความต้านทานโรคน้อย ติดเชื้อง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายที่ใช้การฉีด โดยอาศัยเข็มและกระบอกฉีดร่วมกับผู้ที่มีเชื้อโรคเอดส์ หรือโรคตับอักเสบ
- ย่อมทำให้เกิดการติดเชื้อง่ายและกันไม่ได้

QR Code ใบความรู้ เรื่อง โพิษของยาเสพติด

ใบกิจกรรม เรื่อง โทษของยาเสพติด

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบกิจกรรม เรื่อง โทษของยาเสพติด

ให้นักเรียนบอกชนิดของยาเสพติดตามการออกฤทธิ์ต่อไปนี้

ประเภทยาเสพติดตามการออกฤทธิ์	ชนิดของยาเสพติด
ออกฤทธิ์กดประสาท	
ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท	
ออกฤทธิ์หลอนประสาท	
ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน	

ให้นักเรียนบอกโทษของยาเสพติด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมแนะแนว

สรุปผลการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนทั้งหมดจำนวนคนนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ.....

จุดประสงค์การเรียนรู้	นักเรียนที่ผ่าน		นักเรียนที่ไม่ผ่าน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านความรู้ (K)				
ด้านทักษะ / กระบวนการ (P)				
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)				
ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน(C)				

1. ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

2. ด้านทักษะกระบวนการ(P)

.....

.....

.....

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(A)

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ผลการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้เรียน

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้จัดกิจกรรม

(นางสาวกัลญาดานา พาน้อง)

ตำแหน่ง นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ความคิดเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ความคิดเห็นของงานนิเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้

ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของ นางสาวกัลญฤตา นาพนัง แล้วมีความคิดเห็นดังนี้

1.คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3. การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้
☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง	☐ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนำไปใช้ ในการสอนได้อย่างเหมาะสม ☐ ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป	☐ นำไปใช้ได้จริง ☐ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ในครั้งต่อไป
4. ข้อเสนอแนะ.....		

ลงชื่อ.....

(นางพยอม ธีธรรส)

ครูพี่เลี้ยง

...../...../.....

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

ลงชื่อ.....

(นายประเวศ บุญราศรี)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้.....

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	รหัสวิชา ก31901 รายวิชาแนะแนว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ภาคเรียนที่ 1/2567
หน่วยการเรียนรู้ที่ -	เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา
ผู้สอน นางสาวกมลฤดี นานพั้ง	เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

ด้านที่ 1 คุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนสามารถวางแผนชีวิตด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้าน ส่วนตัวและสังคม

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผู้เรียนสามารถศึกษาวิเคราะห์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวางแผนด้านส่วนตัวและสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (K)

1.1 นักเรียนทราบถึงภัยใกล้ตัวในรูปแบบต่างๆ

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

2.1 นักเรียนสามารถระบุวิธีการป้องกันตัวเองจากภัยใกล้ตัวในรูปแบบต่างๆ

สาระสำคัญ

ภัยอันตรายสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา ไม่ว่าจะเป็นภัยจากธรรมชาติ หรือภัยจากบุคคล หากทราบถึงวิธีการป้องกันตัวเองจากภัยใกล้ตัวที่อาจเกิดขึ้นก็จะช่วยให้บุคคลนั้นสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมที่ปลอดภัยและสงบสุขได้

สาระการเรียนรู้

- ภัยใกล้ตัวในรูปแบบต่างๆ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มุ่งมั่นในการทำงาน
2. ใฝ่เรียนรู้

สมรรถนะสำคัญ

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

ทักษะในศตวรรษที่ 21

1. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
2. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ชิ้นงาน/ภาระงานรวบยอด

1. ใบกิจกรรม เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำ (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เช้คชื่อนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่บทเรียน
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้คำถาม “นักเรียนคิดว่าภัยใกล้ตัวที่นักเรียนเคยเจอหรือเคยเห็นมีอะไรบ้าง” เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในชั้นเรียน

ขั้นสอน/การปฏิบัติกิจกรรม (40 นาที)

3. ครูอธิบายถึงภัยใกล้ตัวที่เกิดจากธรรมชาติ
4. ครูแจกใบความรู้ เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา ในรูปแบบ QR Code ให้นักเรียนได้ทำการศึกษา ทำความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในชั้นเรียน
5. ครูอธิบายวิธีการและแนวทางในการทำใบกิจกรรม เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา
6. ครูแจกใบกิจกรรม เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา

ขั้นสรุป(10นาที)

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้ โดยสุ่มนักเรียนตอบคำถาม

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชิญชวนนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่บทเรียน
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้คำถาม “นักเรียนคิดว่าภัยใกล้ตัวที่เกิดจากตัวบุคคลมีอะไรบ้าง” เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในชั้นเรียน

ขั้นสอน/การปฏิบัติกิจกรรม (40 นาที)

3. ครูอธิบายถึงภัยใกล้ตัวที่เกิดจากบุคคล
4. ครูแจกใบความรู้ เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา ในรูปแบบ QR Code ให้นักเรียนได้ทำการศึกษา ทำความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในชั้นเรียน
5. ครูอธิบายวิธีการและแนวทางในการทำใบกิจกรรม เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา
6. ครูแจกใบกิจกรรม เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา

ขั้นสรุป(10นาที)

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้ โดยสุ่มนักเรียนตอบคำถาม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา ในรูปแบบ QR Code

การประเมินระหว่างจัดกิจกรรม

สิ่งที่ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
การเข้าร่วมกิจกรรม	สังเกต	แบบประเมินชิ้นงาน	ผ่าน / ไม่ผ่าน
ประเมินชิ้นงาน	ตรวจชิ้นงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่าน / ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม และส่งงานตามที่กำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ตรวจใบกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ปฏิบัติหรือทำงานในใบกิจกรรมที่กำหนดได้สมบูรณ์ ถูกต้อง และส่งงานตามที่กำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถปฏิบัติหรือทำงานในใบกิจกรรมที่กำหนดได้ หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ความคิดเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ความคิดเห็นของงานนิเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้

ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของ นางสาวกัลญฤตา นาพนัง แล้วมีความคิดเห็นดังนี้

1.คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3. การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้
☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง	☐ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนำไปใช้ ในการสอนได้อย่างเหมาะสม ☐ ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป	☐ นำไปใช้ได้จริง ☐ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ในครั้งต่อไป
4. ข้อเสนอแนะ.....		

ลงชื่อ.....

(นางพยอม ธีญรส)

ครูพี่เลี้ยง

...../...../.....

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

ลงชื่อ.....

(นายประเวศ บุญราศรี)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้.....

...../...../.....

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นวางแผน (P)

.....

.....

.....

ขั้นปฏิบัติการสอน (A)

.....

.....

.....

ขั้นสังเกต (O)

.....

.....

.....

ขั้นนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข (R)

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัลญฤตา นาพนัง)

...../...../.....

ใบความรู้ เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา

ใบความรู้ เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา

วิธีรับมือกับภัยธรรมชาติ

1. **เตรียมพร้อมรับมือ**
 - สังเกตความผิดปกติ
 - ศึกษาข้อควรปฏิบัติเมื่อเกิดภัยพิบัติแต่ละประเภท
2. **ตรวจสอบสภาพแวดล้อมภายในและนอกบ้าน**
 - ไม้วางสิ่งของกีดขวางทางเดิน
 - โคนต้นไม้ที่เสี่ยงต่อการล้มทับ
 - ติดตั้งถังดับเพลิงในจุดที่หยิบใช้สะดวก
3. **ติดตามข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันภัย**
 - สภาพอากาศ ปริมาณน้ำ ประกาศแจ้งเตือนภัย
 - เพื่อเตรียมพร้อมได้ทันทั่วทั้งที่
4. **เตรียมสิ่งของไว้ใช้ยามเกิดภัย**
 - อาหารแห้ง น้ำดื่ม ยารักษาโรค ไฟฉาย
5. **ศึกษาการอพยพหนีภัยอย่างถูกวิธี**
 - จุดจำเส้นทางหนีภัย
 - เข้าร่วมการฝึกซ้อมอพยพหนีภัยอยู่เสมอ
6. **จดจำหมายเลขโทรศัพท์หน่วยงานสำคัญ**
 - เพื่อติดต่อขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

วิธีรับมือกับภัยจากบุคคล

1. **กรณีอยู่ในสถานการณ์คับขัน**
 - พยายามอย่าช่วยคนร้าย เพราะอาจทำให้คนร้ายใช้ความรุนแรง มีหลายจุดที่อาจจู่โจมคนร้ายได้ เช่น ดวงตา อวัยวะเพศ แต่ต้องมั่นใจว่าสามารถทำให้คนร้ายเจ็บจริงจนหยุดการกระทำ หรือเสียการทรงตัวชั่วคราว เพื่อให้สามารถหลบหนีออกมาจากสถานการณ์ตรงนั้นได้ ไม่เช่นนั้นอาจทำให้สถานการณ์แย่กว่าเดิม
2. **กรณีความรุนแรงในครอบครัว**
 - ไม่ทำให้เหตุการณ์รุนแรงยิ่งขึ้น เช่น ยุติการโต้เถียงในขณะที่ต่างฝ่ายต่างมีอารมณ์โกรธ แล้วพยายามหันหน้ามาปรึกษาพูดคุยกัน
 - กรณีที่ถูกทำร้ายหรือไม่มั่นใจในความปลอดภัย ให้พยายามเลี่ยงจากสถานการณ์หรือสถานที่นั้น โดยอาจติดต่อขอความช่วยเหลือจากตำรวจ ญาติพี่น้อง หรือเพื่อน หรือบุคคลที่ไว้ใจ หรือย้ายที่อยู่ชั่วคราวจนกว่าปัญหาจะคลี่คลาย
3. **กรณีถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ**
 - ควรรีบไปแพทย์ตรวจร่างกายอย่างเร่งด่วนภายใน 24 ชั่วโมง ไม่ควรอาบน้ำหรือชำระร่างกายหรือเปลี่ยนเสื้อผ้า เพื่อให้สามารถเก็บหลักฐานได้ชัดเจนและครบถ้วน เพราะการตรวจร่างกายอย่างเร่งด่วนไม่ว่าจะตัดสินใจดำเนินคดีหรือไม่ จะเป็นผลดีในแง่การป้องกันการติดเชื้อโรคจากเพศสัมพันธ์ ป้องกันการตั้งครรภ์ ซึ่งสามารถทำได้ภายใน 48 ชั่วโมง และเมื่อตัดสินใจที่จะแจ้งความร้องทุกข์เมื่อใด พยานหลักฐานทางการแพทย์เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ ว่าถูกละเมิดทางเพศจริง เพราะการดำเนินคดีการละเมิดทางเพศในประเทศไทยให้ความสำคัญกับผลการตรวจร่างกายของแพทย์เป็นสำคัญ

รู้ทันสัญญาณภัยพิบัติ

1. **อุทกภัย** ฝนตกหนักและระดับน้ำสูงขึ้น
2. **ดินถล่ม** ฝนตกหนัก 100 มม. ต่อเนื่อง 6 ชั่วโมง น้ำในแม่น้ำเพิ่มสูงขึ้นและมีสีขุ่น
3. **สึนามิ** น้ำทะเลลดระดับอย่างรวดเร็วหลังจากเกิดแผ่นดินไหวขนาดรุนแรง
4. **พายุฤดูร้อน** อากาศร้อนอบอ้าว ลมสงบนิ่งและเมฆก่อตัวอย่างรวดเร็ว

QR Code ใบความรู้ เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา

ใบกิจกรรม เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบกิจกรรม เรื่อง ทำอย่างไรเมื่อภัยมา

ให้นักเรียนบอกวิธีการป้องกันตัวเองจากภัยใกล้ตัวในรูปแบบต่างๆ

ภัยจากธรรมชาติ	สัญญาณเตือน/จุดสังเกต	วิธีป้องกันตัวเอง
1. อุทกภัย		
2. ดินถล่ม		
3. สึนามิ		
4. พายุฤดูร้อน		

ภัยจากบุคคล	วิธีป้องกันตัวเอง
1. กรณีอยู่ในสถานการณ์คับขัน	
2. กรณีความรุนแรงในครอบครัว	
3. กรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศ	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	รหัสวิชา ก31901 รายวิชาแนะแนว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ภาคเรียนที่ 1/2567
หน่วยการเรียนรู้ที่ -	เรื่อง เรียนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ
ผู้สอน นางสาวกมลฤดีดา นานั่ง	เวลา 1 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

ด้านที่ 1 คุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนสามารถวางแผนชีวิตด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ผู้เรียนสามารถศึกษาวิเคราะห์ ตัดสินใจ แก้ปัญหาและวางแผนด้านการศึกษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (K)

1.1 นักเรียนทราบถึงเทคนิคการเรียนในรูปแบบต่างๆ

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

2.1 นักเรียนสามารถระบุเทคนิคการเรียนในรูปแบบต่างๆ

สาระสำคัญ

การเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับผู้เรียน เพราะจะทำให้เข้าใจในบทเรียนนั้นๆ และสามารถนำความรู้ไปใช้พัฒนาชีวิตได้ในอนาคต หากมีเทคนิคการเรียนที่ช่วยให้สามารถทำให้เข้าใจในบทเรียนนั้นๆมากขึ้นก็จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

สาระการเรียนรู้

- เทคนิคการเรียนในรูปแบบต่างๆ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มุ่งมั่นในการทำงาน
2. ใฝ่เรียนรู้

สมรรถนะสำคัญ

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

ทักษะในศตวรรษที่ 21

1. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
2. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ชิ้นงาน/ภาระงานรวบยอด

1. ใบกิจกรรม เรื่อง เทคนิคการเรียนของฉัน

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำ (10 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน เชิญชวนนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่บทเรียน
2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้คำถาม “นักเรียนคิดว่าการเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพมีประโยชน์อย่างไร” เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในชั้นเรียน

ชั้นสอน/การปฏิบัติกิจกรรม (40 นาที)

3. ครูอธิบายถึงประโยชน์ของการเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ และเทคนิคการเรียนรูปแบบต่างๆ
4. ครูแจกใบความรู้ เรื่อง เรียนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ ในรูปแบบ QR Code ให้นักเรียนได้ทำการศึกษา ทำความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในชั้นเรียน
5. ครูอธิบายวิธีการและแนวทางในการทำใบกิจกรรม เรื่อง เทคนิคการเรียนของฉัน

6. ครูแจกใบกิจกรรม เรื่อง เทคนิคการเรียนรู้ของฉันทัน
ชั้นสรุป(10นาที)

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้ โดยสุ่มนักเรียนตอบคำถาม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง เรียนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ ในรูปแบบ QR Code

การประเมินระหว่างจัดกิจกรรม

สิ่งที่ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
การเข้าร่วมกิจกรรม	สังเกต	แบบประเมินชิ้นงาน	ผ่าน / ไม่ผ่าน
ประเมินชิ้นงาน	ตรวจชิ้นงาน	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่าน / ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

สังเกตการปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	มีความตั้งใจร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม และส่งงานตามที่กำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม หรือขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ตรวจใบกิจกรรม

เกณฑ์	ตัวบ่งชี้
ผ่าน	ปฏิบัติหรือทำงานในใบกิจกรรมที่กำหนดได้สมบูรณ์ ถูกต้อง และส่งงานตามที่กำหนด
ไม่ผ่าน	ไม่สามารถปฏิบัติหรือทำงานในใบกิจกรรมที่กำหนดได้ หรือ ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ความคิดเห็นของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ความคิดเห็นของงานนิเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้

ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของ นางสาวกัลญฤตา นาพนัง แล้วมีความคิดเห็นดังนี้

1.คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3. การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้
☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง	☐ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนำไปใช้ ในการสอนได้อย่างเหมาะสม ☐ ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป	☐ นำไปใช้ได้จริง ☐ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้ ในครั้งต่อไป
4. ข้อเสนอแนะ.....		

ลงชื่อ.....

(นางพยอม ธีธูรส)

ครูพี่เลี้ยง

...../...../.....

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

ลงชื่อ.....

(นายประเวศ บุญราศรี)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้.....

...../...../.....

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นวางแผน (P)

.....

.....

.....

ขั้นปฏิบัติการสอน (A)

.....

.....

.....

ขั้นสังเกต (O)

.....

.....

.....

ขั้นนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข (R)

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกัลญฤตา นาพนัง)

...../...../.....

ใบความรู้ เรื่อง เรียนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ

ใบความรู้ เรื่อง เรียนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ

- 1. ต้องกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน**

เราจะต้องมีการวางเป้าหมายเอาไว้ก่อนเลย ว่าต้องการเรียนเกี่ยวกับอะไร เมื่อเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาแล้ว ค้นหาตัวเองว่าชอบอะไร สนใจอะไร และมีความฝันที่อยากจะเป็นอะไร เพราะการที่เราวางเป้าหมายเอาไว้ถือว่าเป็นตัวช่วยสำคัญในการที่จะทำให้เราพัฒนาตัวเองให้เก่งและดียิ่งขึ้นไป จนประสบความสำเร็จในที่สุด
- 2. รู้จักวางแผนการเรียน**

ซึ่งเราอาจจะเขียนข้อมูลคร่าวๆ เกี่ยวกับการเรียน เพื่อบอกให้เราได้ว่าในแต่ละวันใน 1 สัปดาห์ เรามีแพลนที่จะต้องทำอะไรบ้าง แล้วจะต้องทำตั้งแต่เวลาเท่าไหร่ถึงเวลาเท่าไหร่ เช่น ทบทวนบทเรียน อ่านหนังสือ ทำรายงาน หรือฝึกทำแบบฝึกหัด เป็นต้น ซึ่งการวางแผนล่วงหน้านี้จะช่วยให้เราไม่ลืมในสิ่งที่ต้องทำในแต่ละวันได้
- 3. รู้จักการแบ่งเวลาในสิ่งที่ต้องทำ**

เช่น บางคนที่ชอบการอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนตั้งแต่หกโมงเย็นจนถึงเที่ยงคืน หรือบางอาจจะเครียด ล้าเกินไป ก็พักเบรกแล้วมาคลายเครียดโดยการเล่นเกมก็ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราทำแล้วไม่ผิดหรอก เพราะแต่ละคนนั้นมีลักษณะของตัวเองที่แตกต่างกันออกไป
- 4. ตั้งใจเรียน ในห้องเรียน**

ตั้งใจฟังและพยายามทำความเข้าใจไปพร้อมๆ กันในห้องเรียนเลย หากถ้าเรารู้จักการพัฒนาตัวเองตั้งแต่ออยู่ในห้องเรียนก็จะส่งผลทำให้เราสามารถทำคะแนนข้อสอบได้เพิ่มมากขึ้น แถมยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ เทคนิคต่างๆ ที่คุณครูสอนได้อีกด้วย
- 5. ฝึกจดสรุปด้วยตัวเอง**

เราควรที่จะจดโน้ตหรือสรุปเนื้อหาที่เรียนด้วยตนเอง ด้วยภาษาที่ตัวเองเข้าใจ อาจจะเขียนด้วยปากกาหลายสี สี หรือจะเขียนเป็นแผนภูมิภาพก็ได้ เพราะถึงแม้ว่าเราจะกลับมาอีกครั้ง ก็ยังทำให้เราเข้าใจได้อยู่ดี
- 6. ทบทวนบทเรียนเป็นประจำ**

เมื่อเรียนเสร็จแล้ว เราจึงควรที่จะกลับมาที่บ้านมาทบทวนบทเรียนอีกครั้ง โดยที่ทบทวนไหนไม่เข้าใจก็ให้เรากลับไปถามคุณครูอีกครั้ง อย่าปล่อยให้มันผ่านไป เพราะสุดท้ายแล้วจะส่งผลทำให้เราเรียนไม่รู้เรื่องหรือทำข้อสอบไม่ได้
- 7. พยายามส่งการบ้านให้ตรงเวลา**

เพราะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบของเรานั้นเอง ยิ่งเราทำแบบนี้เป็นประจำก็ยิ่งเป็นการฝึกให้เราเป็นคนที่มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ จนติดเป็นนิสัย พอเรียนจบแล้วเราก็สามารถเอานิสัยนี้ไปใช้ทำงานได้อีกด้วย
- 8. หากความรู้รอบตัวเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา**

เช่น การหาหนังสือจากห้องสมุดมาอ่าน อาจจะเป็นเรื่องที่เราสนใจหรือเป็นวรรณกรรมต่างๆ ค้นหาความรู้จาก e-Learning สื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย การดูภาพยนตร์หรือสารคดี

QR Code ใบความรู้ เรื่อง เรียนอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ

ใบกิจกรรม เรื่อง เทคนิคการเรียนรู้ของฉัน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบกิจกรรม เรื่อง เทคนิคการเรียนรู้ของฉัน

ให้นักเรียนทำแผนผังความคิด เรื่อง เทคนิคการเรียนรู้ของฉัน โดยบอกเทคนิคการเรียนรู้
ที่ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เทคนิคการเรียนรู้ของฉัน

โปรแกรมปรับปรุงพฤติกรรมไม่ส่งงานโดยใช้การเสริมแรงและเบี่ยงเบน

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี ที่ดำเนินการ	เนื้อหากิจกรรม	ตัวชี้วัดที่ ต้องการ เปลี่ยน พฤติกรรม	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีดำเนินกิจกรรม
1	1 ส.ค. 67	ใบกิจกรรมแนว แนว เรื่อง โทษ ของยาเสพติด	ความถี่ใน การส่งงาน เพิ่มขึ้น	ทฤษฎีการวาง เงื่อนไขแบบ การกระทำ ของสกินเนอร์	1. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ ภายในคาบเรียนจะได้รับเบี่ยงเบน 3 แต้ม 2. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง ไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบี่ยงเบน 2 แต้ม 3. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง ไม่เกิน 3 วัน จะได้รับเบี่ยงเบน 1 แต้ม 4. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง เกิน 3 วัน จะไม่ได้รับเบี่ยงเบน
2	8 ส.ค. 67	ใบกิจกรรมแนว แนว เรื่อง ทำ อย่างไรเมื่อภัยมา	ความถี่ใน การส่งงาน เพิ่มขึ้น	ทฤษฎีการวาง เงื่อนไขแบบ การกระทำ ของสกินเนอร์	1. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ ภายในคาบเรียนจะได้รับเบี่ยงเบน 3 แต้ม 2. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง ไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบี่ยงเบน 2 แต้ม 3. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง ไม่เกิน 3 วัน จะได้รับเบี่ยงเบน 1 แต้ม 4. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง เกิน 3 วัน จะไม่ได้รับเบี่ยงเบน
3	15 ส.ค. 67	ใบกิจกรรมแนว แนว เรื่อง เทคนิคการเรียนรู้ ของฉันทัน	ความถี่ใน การส่งงาน เพิ่มขึ้น	ทฤษฎีการวาง เงื่อนไขแบบ การกระทำ ของสกินเนอร์	1. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ ภายในคาบเรียนจะได้รับเบี่ยงเบน 3 แต้ม

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี ที่ดำเนินการ	เนื้อหากิจกรรม	ตัวชี้วัดที่ ต้องการ เปลี่ยน พฤติกรรม	แนวคิด/ ทฤษฎีที่ใช้	วิธีดำเนินกิจกรรม
					2. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง ไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบ็ยรรถกร 2 แต้ม 3. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง ไม่เกิน 3 วัน จะได้รับเบ็ยรรถกร 1 แต้ม 4. นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลัง เกิน 3 วัน จะไม่ได้รับเบ็ยรรถกร

เงื่อนไขและอัตราแลกเปลี่ยนเบ็ยรรถกร

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาแนะแนว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ
ทักษิณ จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 หากนักเรียนส่งงานที่ได้รับมอบหมายจะได้รับ
เบ็ยรรถกรตามเงื่อนไขที่กำหนด ดังนี้

- นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จภายในคาบเรียนจะได้รับเบ็ยรรถกร 3 แต้ม
- นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 2 วัน จะได้รับเบ็ยรรถกร 2 แต้ม
- นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังไม่เกิน 3 วัน จะได้รับเบ็ยรรถกร 1 แต้ม
- นักเรียนทำงานเสร็จแล้วส่งงานย้อนหลังเกิน 3 วัน จะไม่ได้รับเบ็ยรรถกร

จำนวนแต้ม	สิ่งเสริมแรงที่ได้รับ
10 - 12 แต้ม	ไม้บรรทัด 1 อัน
7 - 9 แต้ม	ปากกา 1 ด้าม
4 - 6 แต้ม	กระเป๋าใส่เครื่องเขียน 1 ใบ
1 - 3 แต้ม	สมุดโน้ต 1 เล่ม

ภาคผนวก ง.

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

นรธ. ใช้ใช้สำหรับรับแจ้งผลการประเมินผลสัมฤทธิ์
โดยผู้ปกครองเสริมแรง และเลี้ยงเสริมนัก

โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ
รายชื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 ปีการศึกษา 2567 (แผนการเรียน : ไทย - สังคม)
รหัสวิชา.....ด. 3290..... รายวิชา.....คณิต/ค.๑.....

เลขที่	เลขประจำตัว	ชื่อ - สกุล	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	24764	นายภูวนพัฒน์ ไชยแก้ว												3		
2	24768	นายธัชพล เตรีชชนะนนท์		/	/	/		/	/	/	/	/	/	3	3	3
3	24769	นายธีรเดช เทพรักษ์												3	3	3
4	24922	นายปฐมพงศ์ แสงงาม												3	3	3
5	24930	นายวรัช นิลรัตน์														
6	24961	นายเดวิด เส็งนนท์		/	/	/	/	/								
7	25011	นายวทีญญ ธิยาพันธ์		/	/	/	/	/								
8	25012	เด็กชายศิวิชัย บุญรัตน์		/	/	/	/	/						3	3	3
9	25096	เด็กชายอนุพันธ์ หมายเที่ยงตรง														
10	26422	นายประภัสร์ ทองสินธุ์														
11	27052	นายกุลธนากร ทองอารัญ			/	/								3	3	3
12	27053	นายดิณภพ มณีรัตน์								/	/	/	/	/	3	3
13	27054	นายนิธากัม นีหลง								/	/	/	/	3	3	3
14	27055	นายเพชร เล็กอาราม		/	/					/	/	/	/	3	3	3
15	27056	นายอภิสร บุญคง			/	/				/	/	/	/	3	3	3
16	24482	เด็กหญิงกวิตา แก้วบริสุทธิ์			/	/				/	/	/	/			
17	24693	นางสาวกนกวรรณ ต้นสุวรรณ		/	/	/		/	/					3	3	3
18	24756	นางสาวอริยา สุวรรณโณ		/	/	/				/	/	/	/	3	3	3
19	24819	นางสาวกัญญาภักดิ์ ยางทอง		/	/	/										
20	24938	นางสาวกัญญณพัชร จำเริญนุสิต		/	/	/		/	/	/	/	/	/		3	3
21	24940	นางสาวกิตติวรา เกามี่		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3	3	3
22	24950	นางสาวพรชนก ทองสีอ่อน		/	/	/					/	/	/	/	/	/
23	24953	นางสาวสาธิตา พันธุ์คง			/	/					/	/	/	3	3	3
24	24994	นางสาวสุพณิตา แก้วมงคล		/	/	/				/	/	/	/	3	3	3
25	25071	นางสาวพลอยณิชา บัดสา		/	/	/				/	/	/	/	3	3	3
26	25130	เด็กหญิงจิมมัทธ ชูหิ๊ง		/	/	/	/	/	/	/	/	/	/			
27	25144	นางสาวปวรวรรณ จอมบุญ		/	/	/				/	/	/	/	3	3	3
28	27057	นางสาวณัฐชยา สะอาดจินดา		/	/	/				/	/	/	/	3	3	3
29	27059	นางสาวพัฒนิตา พูลสวัสดิ์			/	/										
30	27060	นางสาวพิชญภา สมหวัง				/					/	/	/			
31	27061	นางสาวภัทรธิดา ทองเรือง				/				/	/	/	/	3	3	3
32	27062	นางสาวภาวิณี สมสร้าง				/				/	/	/	/			
33	27063	นางสาวเลอร์กัษ รัชนิยะ		/	/	/				/	/	/	/			
34	27064	นางสาววิภาดา ศรีรอด		/	/	/				/	/	/	/	3	3	3
35	27065	นางสาวอรสา รัชนิยะ			/	/				/	/	/	/	3	3	3

คุณครูที่ปรึกษา : นางอมรลัทธิน อับดลลาเฮียน /

1. กิจกรรมแนะแนวกับชีวิต
2. ใบรับแจ้งผลสัมฤทธิ์
3. Point ประจำตัวส่วนตัว
4. Point ประจำตัวการศึกษา

5. Point ความมุ่งมั่นในการศึกษาต่อ
6. Point ส่วนที่ 4/5
7. แบบสำรวจความคิดเห็นของทางอาชีพ
8. เส้นทางการศึกษาสู่อาชีพ
9. เส้นทางของทาง ไนซ์

ข้อมูล ณ วันที่ 15/07/67

10. บันทึกรายจ่ายของฉัน
11. เรื่องไม่ลับลิ้นรับวัยรุ่น
12. โทษของยาเสพติด
13. ทำอย่างไรให้ปลอดภัย
14. เทคนิคการเขียนของฉัน

แบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวกัลญูตา นาพนัง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2557	สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนรัตนศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2561	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2564	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2564 - 2567	ศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาจิตวิทยา การปรึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	
พ.ศ. 2564 - 2567	ศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาจิตวิทยา การปรึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา
ช่องทางการติดต่อ	
เบอร์โทร	098-8218406
Email	kalanyuta.tar@gmail.com
Id line	Tatar18012546